

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

N Á L E Z

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 33/2016-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 3. mája 2016 v senáte zloženom z predsedníčky Jany Baricovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Rudolfa Tkáčika o sťažnosti obchodnej spoločnosti Emil Krajčík, s. r. o., Dlhá 1424/47, Senica, zastúpenej advokátom Mgr. Milanom Sadloňom, advokátska kancelária, V. Paulínyho - Tótha 30, Senica, pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 157/2005 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo obchodnej spoločnosti Emil Krajčík, s. r. o., na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 157/2005 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Košice - okolie p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 157/2005 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. Obchodnej spoločnosti Emil Krajčík, s. r. o., p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré j e Okresný súd Košice - okolie p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Košice – okolie j e p o v i n n ý uhradiť obchodnej spoločnosti Emil Krajčík, s. r. o., trovy konania v sume 296,44 (slovom dvestodevät'desiatšesť eur a štyridsaťštyri centov) na účet advokáta Mgr. Milana Sadloňa, advokátska kancelária, V. Paulínyho - Tótha 30, Senica, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 33/2016-10 z 19. januára 2016 prijal na ďalšie konanie sťažnosť obchodnej spoločnosti Emil Krajčík, s. r. o., Dlhá 1424/47, Senica (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného Košice - okolie (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 157/2005 (ďalej len „napadnuté konanie“).

Následne ústavný súd 17. februára 2016 vyzval okresný súd na vyjadrenie sa k vecnej stránke prijatej sťažnosti a oznámenie, či súhlasí s upustením od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.

Vyjadrenie okresného súdu bolo ústavnému súdu doručené 17. marca 2016. V jeho prílohe sa nachádzalo vyjadrenie predsedníčky okresného súdu s chronológiou úkonov okresného súdu i účastníkov v napadnutom konaní, z ktorej vyplývajú tieto podstatné skutočnosti:

- „23.3.2005 - doručenie návrhu na začatie konania tunajšiemu súdu,*
- 14.4.2005 - výzva na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu,*
- 22.4.2005 - zaplatenie súdneho poplatku z návrhu,*
- 20.5.2005 - vydanie platobného rozkazu č. k. 13Ro/375/2005,*
- 15.6.2005 - súdu doručený odpor proti vydanému platobnému rozkazu,*
- 28.6.2005 - zaslanie podaného odporu na vyjadrenie navrhovateľovi,*
- 20.7.2005 - súdu doručené vyjadrenie navrhovateľa k podanému odporu,*
- 27.7.2005 - výzva navrhovateľovi na predloženie dôkazov,*
- 10.8.2005 - súdu doručené podanie navrhovateľa s pripojenými dôkazmi,...*
- 8.9.2005 - súdu doručená žiadosť navrhovateľa o zmenu času pojednávania,*
- 20.10.2005 - pojednávanie vo veci, odročené na neurčito za účelom vykonania, ďalšieho dokazovania vo veci, žalovanému uložená povinnosť doručiť súdu všetky listiny, ktoré s vecou súvisia,*
- 24.10.2005 - súdu doručené podanie odporcu v zmysle uloženej povinnosti zhora s návrhom na dokazovanie,...*
- 24.10.2006 - súdu doručená žiadosť navrhovateľa o odročenie pojednávania,*
- 6.11.2006 - pojednávanie vo veci, odročené na 12.1.2007 (bez prejednávania veci z dôvodu ospravedlnenej neúčasti PZ navrhovateľa, pozn.),*
- 12.1.2007- pojednávanie vo veci, odročené na neurčito, účastníkom konania uložené oznámiť adresy bydliska navrhnutých svedkov,*
- 24.1.2007- súdu doručené podanie odporcu v zmysle uloženej povinnosti zhora,...*
- 11.9.2008 - pojednávanie vo veci, odročené na deň 23.10.2008 (bez prejednávania veci z dôvodu ospravedlnenej neúčasti PZ navrhovateľa, pozn.),*
- 23.10.2008 - pojednávanie vo veci, odročené na neurčito, účastníkom konania uložené oznámiť ďalšie návrhy na dokazovanie, resp. prípadné uzavretie zmiery,*
- 24.10.2008 - výzva účastníkom konania, aby súdu oznámili, či došlo k uzavretiu súdneho zmiery, resp. ďalších návrhov na dokazovanie,*

9.12.2008- súdu doručený návrh navrhovateľa na ďalšie vykonanie dokazovania,
10.12.2008 - súdu doručený návrh odporcu na ďalšie vykonanie dokazovania,...
3.2.2009 - pojednávanie vo veci, odročené na neurčito, účastníkom konania uložené oznámiť ďalšie návrhy na dokazovanie a označiť, aké skutočnosti mienia preukazovať,
13.2.2009- súdu doručený návrh navrhovateľa na doplnenie dokazovania, čiastočné späťvzatie návrhu na začatie konania, vyjadrenie navrhovateľa,
16.2.2009 - súdu doručený návrh odporcu na vykonanie dokazovania,
17.2.2009 - odporcovi zaslané podanie navrhovateľa doručené súdu dňa 13.2.2009 na vyjadrenie,...

1.6.2009 - úradný záznam o stave konania tunajšieho súdu sp. zn. 13C/7/2004,
21.7.2009 - uznesenie č. k. 16C/157/2005-144 o čiastočnom zastavení konania, ...
3.11.2009 - pojednávanie vo veci (chýba zápisnica v spise, pozn.),
21.1.2010 - pojednávanie vo veci (chýba zápisnica v spise, pozn.),
29.1.2010 - súdu doručené vyjadrenie navrhovateľa k dokazovaniu, doplnenie petitu v časti trov súdneho konania,
19.2.2010 - pojednávanie vo veci s vyhlásením rozsudku (chýba zápisnica v spise, pozn.),...

13.9.2010 - súdu doručené odvolanie navrhovateľa,
6.2.2015 - spísanie úradného záznamu sudkyňou o strate spisu a potrebe vykonania rekonštrukcie súdneho spisu,
20.2.2015 - výzva účastníkom konania na doručenie rovnopisov podaní a rozhodnutí, zápisníc o pojednávaniach za účelom rekonštrukcie súdneho spisu,
27.3.2015 - zaslanie vyžiadaných písomností navrhovateľom v zmysle výzvy zhora,
26.2.2016 - zaslanie uznesenia o vyrubení súdneho poplatku za podané odvolanie navrhovateľovi,
26.2.2016 - zaslanie odvolania odporcovi s výzvou na vyjadrenie.“

Rovnaké skutočnosti týkajúce sa priebehu napadnutého konania zo súdneho spisu, ktorý mu bol zapožičaný a doručený 17. marca 2016, zistil aj ústavný súd.

Predsedička okresného súdu k veci uviedla, že „13.2.2015 zákonná sudkyňa oznámila stratu spisu sp. zn. 16C/157/2005. Nakoľko spis nebol nájdený ani pri hľadaní spisu v oddelení 16C a ani v ďalších súdnych oddeleniach, v konaní boli následne vykonávané úkony za účelom rekonštrukcie spisu v súlade s ust. § 198 vyhlášky MS SR č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy, Špeciálny súd a vojenské súdy. Právni zástupcovia účastníkov konania boli výzvou zo dňa 20.2.2015 požiadaní o doručenie rovnopisov podaní a rozhodnutí, zápisníc o pojednávaniach.

V období február 2016 bola zákonnou sudkyňou predsedníčke súdu predložená časť pôvodného spisu a to konkrétne podania, ktoré neboli v súdnom spise zažurnalizované a slúžili ako ďalšie rovnopisy podaní v spise.

Dňa 10.3.2016 bola zákonnou sudkyňou predsedníčke súdu predložená časť pôvodného spisu po č. 1.144 (unesenie o čiastočnom zastavení konania z 21.7.2009).

Súd z nájdenej časti pôvodného spisu a podaní predložených právnym zástupcom žalobcu, vytvoril spis, ktorý Vám zasielame...

Z prehľadu a priebehu vykonaných úkonov vyplýva viacero období nečinnosti tunajšieho súdu, a to najmä v období od 13.9.2010, kedy bolo vo veci podané odvolanie navrhovateľa voči rozsudku zo dňa 19.2.2010, až do 6.2.2015, kedy bola zákonnou sudkyňou oznámená strata spisu a vykonanie úkonov za účelom rekonštrukcie súdneho spisu. Nakoľko súd vo veci ani počas výkonu rekonštrukcie súdneho spisu nekonal priebežne, bol nad ďalšou plynulosťou konania dňa 26.10.2015 nariadený dohľad predsedníčky súdu a to každé dva mesiace. Ďalšie zbytočné a neospravedliteľné obdobie nečinnosti zákonnej sudkyne, napriek nariadenému dohľadu predsedníčky súdu nad ďalšou plynulosťou konania bolo v období od apríla 2015, kedy boli do spisy doručené doklady potrebné k rekonštrukcii súdneho spisu do 26.2.2016, kedy súd robil procesné výzvy potrebné na predloženie veci na odvolací súd.

Vzhľadom na vyššie uvedené mám za to, že zistené prieťahy v konaní sú zbytočnými a subjektívnymi prieťahmi spôsobené zákonnou sudkyňou.“

Predsedička okresného súdu v závere svojho vyjadrenia vyjadrila súhlas s upustením od ústneho pojednávania vo veci.

Právny zástupca sťažovateľky v stanovisku doručenom ústavnému súdu elektronickými prostriedkami 25. apríla 2016 doplnenými písomne v lehote troch dní [podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v spojení s §42 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“)] súhlasil s upustením od verejného pojednávania vo veci v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide

o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 220/04, IV. ÚS 365/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 OSP, ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť sporu, v ktorom je sťažovateľka v procesnej pozícii navrhovateľa o zaplatenie 521,74 € s príslušenstvom z titulu náhrady škody, ústavný súd konštatuje, že obdobné konania možno zaradiť k štandardnej agende všeobecného súdnictva, preto dĺžka konania nebola závislá od skutkovej či právnej náročnosti prerokovávanej veci.

2. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných prietáhov v napadnutom konaní, bolo správanie sťažovateľky ako účastníčky tohto súdneho konania. Ústavný súd konštatuje, že nezistil okolnosti na strane sťažovateľky, ktoré by relevantne prispeli k doterajšej dĺžke napadnutého konania.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľky, bol postup samotného okresného súdu.

Ústavný súd po preskúmaní postupu okresného súdu v napadnutom konaní konštatuje, že konanie je poznačené zbytočnými prietahmi.

V postupe okresného súdu od napadnutia veci (23. marca 2005) až do rozhodnutia vo veci samej rozsudkom z (19. februára 2010) identifikoval tieto obdobia zbytočných prietáhov, a to od doručenia podania odporcu 24. októbra 2005, ktorým splnil súdom uloženú povinnosť, bol okresný súd nečinný vyše roka do ďalšieho relevantného úkonu súdu, ktorým bolo pojednávanie uskutočnené 6. novembra 2006, ďalej od doručenia podania odporcu 24. januára 2007, ktorým splnil súdom uloženú povinnosť, do 11. septembra 2008 bol okresný súd opäť nečinný takmer rok a osem mesiacov a obdobie od doručenia návrhu odporcu na vykonanie dokazovania 16. februára 2009 do 3. novembra 2009, kedy sa malo uskutočniť pojednávanie (zápisnica z pojednávania však nie je súčasťou spisu, pozn.), teda ďalších približne osem mesiacov zbytočných prietáhov. Ústavný súd tak konštatuje, že okresný súd sa vo vymedzenom období dopustil zbytočných prietáhov v súhrne troch rokov a štyroch mesiacov.

Z vyjadrenia predsedníčky okresného súdu vyplynulo, že okresný súd od posledného úkonu navrhovateľa, teda od podania odvolania vo veci samej doručeného 13. septembra 2010, bol nečinný až do 6. februára 2015, keď bol zákonnou sudkyňou spísaný úradný záznam o potrebe vykonania rekonštrukcie spisu. Uvedené obdobie ústavný súd vyhodnotil ako zbytočný priet'ah v trvaní približne štyroch rokov a štyroch mesiacov.

Ani po zistení, že je potrebné rekonštruovať spis, sa okresný súd v napadnutom konaní nevyhol zbytočným priet'ahom. Po doručení rovnopisov zo strany s'ťažovateľky 27. marca 2015 až do 26. februára 2016, keď ju okresný súd vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie, bol okresný súd nečinný a nevykonal žiaden úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania. Ústavný súd konštatuje, že aj v čase rekonštrukcie súdneho spisu sa okresný súd dopustil zbytočných priet'ahov v trvaní približne jedenásť mesiacov.

V dôsledku uvedených zistení ústavného súdu je možné konštatovať, že okresný súd sa v napadnutom konaní dopustil zbytočných priet'ahov celkovo v trvaní osem rokov a sedem mesiacov.

Ústavný súd na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že okresný súd v napadnutom konaní nepostupoval v súlade so základným právom s'ťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj právom na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto konštatuje, že doterajším postupom okresného súdu v napadnutom konaní, došlo k porušeniu základného práva s'ťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

Ústavný súd vychádzajúc z okolností prípadu a skutočností, že okresný súd rozhodol vo veci samej rozsudkom z 19. februára 2010, ktorým žalobu s'ťažovateľky zamietol, a skutočností, že s'ťažovateľkou bolo podané odvolanie vo veci samej doručené okresnému súdu 13. septembra 2010, ktoré do rozhodnutia o tejto s'ťažnosti nebolo predložené odvolaciemu súdu na rozhodnutie, konštatuje, že nie je možné vylúčiť, že okresný súd sa

v rámci úkonov spojených s prípravou spisu pre účely predloženia odvolaciemu súdu, aby rozhodol podanom odvolaní, dopustí zbytočných priet'ahov, prípadne že v dôsledku úspešného odvolania sa vec vráti okresnému súdu na ďalšie konanie.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 16 C 157/2005 konal bez zbytočných priet'ahov (bod 2 výroku nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľka v sťažnosti žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 €, ktoré odôvodnila intenzitou zásahov do jej práv, ako aj dĺžkou ich trvania s poukazom na dôsledky, ktoré sú s tým spojené (komplikácie sťažovateľky v súvislosti s auditom, vynaložené trovy právneho zastúpenia), ktoré sťažovateľku zaťažujú.

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom, ako aj na jeho neodôvodnenú nečinnosť v trvaní osem rokov a sedem mesiacov, berúc do úvahy predmet konania na okresnom súde, správanie sťažovateľky a všetky okolnosti daného prípadu

ústavný súd považoval priznanie sumy 1 500 € za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku nálezu).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania s'ťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právny zástupca si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia, ktorú vyčíslil v sume 296,44 €.

Ústavný súd priznal s'ťažovateľke trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta, a vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 1 ods. 3 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby 1/6 z výpočtového základu.

Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je v danom prípade priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2014 v sume 839 €. Ústavný súd priznal s'ťažovateľke (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2015 (príprava a prevzatie veci, písomné vyhotovenie s'ťažnosti, podanie vo veci samej) po 139,83 €. Ďalej má právny zástupca s'ťažovateľky aj nárok na náhradu režijného paušálu 8,39 € za jeden úkon podľa vyhlášky.

Náhrada trov konania, ktorú ústavný súd priznal s'ťažovateľke, spolu predstavuje sumu 296,44 €.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu s'ťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (bod 4 výroku nálezu).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. mája 2016